



שוב הגיע ישראלי אל הכותרות

באירופה בקשר לפרשת רמאות

הוד-מעלתו מוכר אצולה

מ' י מוכר את הישראלי דוקטור תומאס קובס?

תמונתו של קובס בישראל, כשהוא מחובק עם שתי נערות צבריות אופייניות, מופיעה השבוע על עמוד שלם בשבועון-המיליונים הגרמני שטרן. אולם לא היתה זו תעמולה

מקמץ בהוצאות. כדי להעניק לתעשיין את התואר של מיכללת ההדרכה המיניסטריאלית של שפילד הוא נסע ללונדון, מצא בניין מרשים השייך לגימנסיה לבנות, שם את הבניין הפגיו לכמה שעות וערך שם את הטקס המרשים, בעזרת כמה סטאטיסטים דמויי-פרופסורים ששכר לשם כך בסוכנות לשחקנים.

דוקטור קובס היהודי, שנולד בהונגריה, הנושא דרכון ישראלי והמתגורר ב"ווינה, אינו עוסק בדגריקק עשירים בלבד. הוא העניק עיטורים ותוארים גם לשירלי טמפל, כוכבת-ילדה לשעבר וכיום שגרירת ארצות-הברית בגאנה, לספר-החוקר הנורווגי תור (קונ-טיק) היירדאל, ולאחרים. לטכסים שלו הביא גם בני-אצולה אמיתיים. בטקס אחד השתתף ברוב תמימותו הנסיך ברנארד, בעלה של מלכת הולנד. בעל תואר-אצולה אמיתי כמו יואכים אגון הנסיך לבית פירסטנברג נאות להשתתף בכמה מאירי-עין, כדי לזכות באירוח כיד-המלך.

את אחד מטכסיו ערך אפילו בכנסייה רומאית חשובה, בהשתתפות נסיך אמיתי של הכנסייה: הארכיבישוף הערבי נצראללה ספיר, ההגמון של תרשיש בסוריה.



בשמש הישראלית

פודסמה בהבלטה בשבועון הגרמני שטרן, חזקה את הקשר בין הרמאי ובין ישראל. צולם קובס בין שתי חתיכות אלמוניות, בעלות הופעה צברית מובהקת. תמונה זו

הגמון זה היה ידוע בעיקר בבארים של רומא. והוא העדיף ויסקי על יין קדוש. הוא מת שיכור.

מה מוכר קובס ללקוחות עשירים, הצמי אים לתואר-אצולה ולתעודות כדי להתקבל, כפי שהם מקווים, לחברה הגבוהה? ברומא משתף קובס פעולה עם אציל כוזב, איטלקי המתיימר להיות מפקד "מיסדר-האבירים של מאלטה". מיסדר כזה אינו קיים כלל — אבל השם דומה לזה של מיסדר אמיתי — "מיסדר-מאלטה הריבוני" של הכנסייה, השריד האחרון למיסדר אבירי-ההוספיטל שנוסד בירושלים בימי הצלבנים.

חתיכות ישראליות

כמה ממיבצעיו של קובס גובלים בגאונות. כך, למשל, עשה עסק עם מלך אמיתי — המלך מאבאמביטסה ה-11 מבורונדי. תמורת סכום פשוט של 600 אלף ל"י מכר קובס לסוחר-גרסאות מדיסלדורף את התואר של קונסול כללי של בורונדי לחבל-הריין. הסוחר נסע לצורך כך באופן מיוחד לבירת בורונדי, בווימבורה, ארמון-המלך שם הפך, בעזרת קובס, בית-מיסדר לתוארים.

קובס ברח מהונגריה לווינה חמש שנים אחרי המלחמה. תחילה עבד שם בשביל סוחר הונגרי, שעסק במכירת תוארים כוזבים. לאחר-מכן הפך עצמאי, עלה לפיסגת המיקצוע, את המיליונים שהרוויח ביזו על חיים טובים וחתיכות, וביכלל זה חתיכות ישראליות.

בשנה שעברה הועמד לדין בווינה, בעוון רמאות. אולם נמצא רק עד אחד שהיה מוכן להעיד נגדו. הוא נידון למאסר-על-חנאי של שנה וחצי, וממשיך בפעולה המבורכת, המביאה אושר וכבוד ללקוחות המוכנים לשלם עבורם.

גם לקובס עצמו לא חסר כבוד: הוא אביר ליגיון-הכבוד. לא של צרפת, אלא של מדינת טוגו.



אביר חדש

סוחר שתיחים גרמני בשם אסטניסלאו גולדוואסר כורע על ברכיו, בשעה שאציל איטלקי מזויף מעניק לו תואר-אבירות כוזב. מאחור: דוקטור קובס הישראלי והבישוף הערבי המנוח, נאצראללה ספיר. קובס השקיע סכף כדי שהטכסים הכוזבים שערך יהיו יפים ואמינים עד כמה שאפשר.

הפרופסור המדומה

תומאס קובס עם ידידה תורנית והבישוף הקנדי הכוזב, איגנציוס, העוזר לו במע"י-החרמית. קובס משמאל בכובע אקדמי.

ישראלית, וגם לא קריאה לבוא בעיקבות השמש לאילת. שמו של קובס נקשר בפרשיית-רמאות בינלאומית. שוב בלט אדם בעל דרכין ישראלי בסיפור-פשע בגרמניה.

קונסול

עם שלט

לפי הסיפור, דוקטור (אמיתי, לכלי-כלה) קובס הוא גדול הסוחרים בתארים מזויפים בעולם. תמורת סכף אפשר להשיג אצלו הכל: תואר של אצולה, של מיסדר שאינו קיים, דוקטוראט מזויף באוניברסיטה שלא היתה ולא נבראה, עיטורים אמיתיים ודימוניים, פרופסורה, קונסוליה (עם שלט למכונת).

הכל בכסף טוב, ואפילו טוב מאד. למשל: עבור הדוקטוראט המזויף שילם תעשיין גרמני כ-300 אלף לירות. בסכום זה קיבל, כבאקשיש, גם מושב בסינאט האוניברסיטת שאינה קיימת. אומנם, קובס נותן תמורה. הוא אינו